

ФІЛОСОФСЬКО-МАТЕМАТИЧНІ ПІДХОДИ ПРИ З'ЯСУВАННІ АСТРОНОМІЧНОГО ЗМІСТУ ГЕОГЛІФІВ ПУСТЕЛІ НАСКА

Г.Ю.Марченко

*інженер, завідувач лабораторії естетики факультету соціології і права
Національного технічного університету України
«Київський політехнічний інститут»*

На підставі дешифрування ряду геогліфів пустелі Наска автор встановив геометричні та математично-числові методи фіксації жерцями періодів Сонця, Місяця, Венери, Марса, прецесії та відносних розмірів Землі, Місяця і Сонця. Активна і довготривала астрономічна діяльність в Наска стимулювалася космічно-антропологічним вченням, а астрономічні знання мали близькосхідне походження.

Ключові слова: філософія, методологія, астрономія, математика, космічна антропологія, планети, рахівні пристрої.

З'ясування змісту величюного комплексу геогліфів – гігантських геометричних та фігуративних зображень на плато пустелі Наска – одна з найважливіших невіршених проблем історії культури людської цивілізації взагалі та культури корінного населення Америки, зокрема.

Ця загадкова «картина просто неба» на площі 22 x 23 кв.км вважається «найбільшим у світі підручником з астрономії», у якому гіпотетично містяться: величезний календар, утворений тисячами ліній, сузір'я та планети.

Пустеля перенасичена лініями, дорогами, площадками та різноманітними геометричними фігурами, які не тільки взаємо перетинаються, але й пересікають безсистемно розташовані великі зображення тварин. Довжина ліній сягає 8 км, а розміри тварин доходять до 280 м [4].

Залишається відкритим питання стимулу, який примушував перуанців у безводній пустелі витрачати неймовірні зусилля для прокладання на кам'янистій поверхні хаотично спрямованих орієнтирів «в нікуди».

Геогліфи можна класифікувати на геометричні, антропні, зооморфні та рослинні. Датуються геогліфи приблизно III ст. до н.е. – VIII ст. н.е.

Фігуративні зображення виконані однією безперервною лінією, яка ніде не пересікається і кінець якої розташований біля її початку.

Для з'ясування проблеми «астрономії пустелі Наска» необхідно, на наше переконання, у першу чергу керуватися філософськи обґрунтованою методологією наукового пізнання, а саме, застосовувати два взаємодоповнюючі підходи – кількісно-математичний та якісно-світоглядний.

Оскільки астрономічні явища фіксувалися в основному у математичній формі, а перед нами – ймовірний археоастрономічний об'єкт, то, вважаємо, необхідно розглядати у історичному розвитку математичні методи, які застосовувалися для потреб астрономії у давніх цивілізаціях і спробувати віднайти їх у Наска.

З іншого боку, необхідно також прослідкувати у історичному розвитку формування уявлень і вчень про картину Всесвіту та ідентифікувати їх з феноменом Наска.

На наш погляд, можна вилаштувати наступний, – послідовний, – ряд: астральна міфологія, вчення про живий Космос, астрологія, астральна синкретична релігія з елементами науковості та наукова картина Всесвіту з планетними моделями.

До фігуративних зображень пустелі Наска автор застосував математично-числовий метод, який ще не застосовувався, наскільки нам відомо, іншими дослідниками.

На нашу думку зооморфні геометризовані зображення являють собою «рахівні пристрої» які об'єднують групи чітко виділених рахівних елементів у «крилах», «хвостах», «ногах» та «лапах» зображень. У цьому зв'язку слід нагадати, що пальці рук були першим природнім рахівним пристроєм. Набором чисел у рахівному пристрої створювався зооморфний образ певного астрономічного тіла.

Так у «Кондора» послідовно: 1; 6; 6; 4; 4; та 7 рахівних елементів.

$6 \times 6 \times 4 \times 4 = 576$ діб – період Венери.

$(6 + 6) \times (4 + 4) \times (1 + 7) = 768$ діб - період Марса.

Ці періоди містяться у відомій прогресії Піфагора «Музика сфер» [3].

Обчислення інших фігуративних та геометричних геогліфів не викликає особливих математичних труднощів.

За Ф.Енгельсом: «Згідно матеріалістичного розуміння, визначаючим моментом в історії є у кінцевому рахунку виробництво та відтворення безпосереднього життя» [5].

Отже, для давніх суспільств, як і для сучасних, важливим було не тільки підтримання власного життя за рахунок виробництва і споживання, але й репродукція самого життя.

Згідно вчення про живий Космос, як Місяць так і планета Венера, яка містить у своєму циклі два видимих періоди по 243 доби (9 місяців по 27 діб), обумовлювали феномен народження Людини, або її відродження після смерті, а тому числа: 9; 243 та $486 = 243 \times 2$ фігурували в астрономо-антропологічних обчисленнях.

Так у «Мавпи» на двох передніх лапах 4 та 5 «пальців» – рахівних елементів, а на задніх лапах по 3 «пальці»: $4 + 5 = 9$; $3 \times 3 = 9$. Маємо два 9 – місячні періоди. Під «Мавпою» зигзаг із 6 ліній. $9 \times 9 \times 6 = 486$ – кількість діб у двох 9 – місячних періодах.

У «Колібрі» послідовно 1; 3; 3; 5; 3; 3 рахівних елементів.

$$3 \times 3 = 9; 3 \times 3 = 9; 1 + 5 = 6.$$

$$9 \times 9 \times 6 = 486 \text{ д.}$$

Стимулом для проведення незлічених хаотичних ліній-орієнтирів було вчення про живий Космос або, точніше, вчення космічної антропології. Орієнтири спрямовувалися на планети (положення їх хаотично – змінні), які були видимі у дні народження або смерті Людини і, вважалося, сприяли їй як у житті так і при відродженні після смерті.

Нанести таку лінію – орієнтир у святому місці, – звичайно, за рекомендацією жерця, намагався кожний перуанець.

Іспанські хроністи писали про інків як про «мудрих людей та астрологів». Кожен інк мав близнюка, духа-охоронця та знав місце його перебування. Ці місця знаходилися у напрямку променів, які розходилися у чотири сторони від храму Сонця. Певно, подібні релігійні уявлення існували й у стародавніх перуанців

Дешифрований автором «Рахівний пристрій інків із 20 клітинок» має пряме відношення до "математичної астрономії пустелі Наска". Пристрій має вигляд рядів:

№ 4	5	5	5	5	5
№ 3	3	3	3	3	3
№ 2	2	2	2	2	2
№ 1	1	1	1	1	1

Це степеневі ряди астрономо-антропологічних обчислень. Степеневий ряд №2 при перемноженні чисел утворює числа 16 та 32.

Ряд № 3 утворює числа 9; 27 та $243 = 27 \times 9$. Це ряд з п'яти трилітів Стоунхенджа.

Ряд № 4 утворює фрактальні числа 6,25 – «2р» та 3,125 – «р», які є оберненими величинами чисел 16 та 32 відносно числа 100 (фрактал – 1) – $100:32=3,125$; $100:16=6,25$

Ці відношення присутні у дешифрованій автором «Шумерській універсальній астрономо-математичній таблиці» [1].

З цієї таблиці походить і прогресія Піфагора «Музика сфер».

Математично-числовий та «репродуктивний» методи дослідження «астрономії пустелі Наска» виявилися найбільш результативними.

ЛІТЕРАТУРА

1. *Марченко Г.Ю.* Гармонія Всесвіту // Галицько-Буковинський хронограф. – Ів.-Франківськ: Білос, 1998 – С. 9-15.
2. *Марченко Г.Ю.* Математична астрономія III – I тисячоліть до н. е. // Вісник Національного технічного університету України «КПІ». – 2007. – № 2. – С. 140-143.
3. *Фламарион К.* История неба. – Л.: Феникс, 1994. – С. 196-197.
4. *Хокінс Дж.* Кроме Стоунхенджа. – М.: Мир. 1977. – С.90-128.
5. *Энгельс Ф.* Происхождение семьи, частной собственности и государства // К. Маркс и Ф. Энгельс. Избранные произведения: В 3 т. – Т. 3. – М.: Политиздат, 1986. – С. 212.

Стаття надійшла до редакції 12.05.2009 р.

